

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegraful este Dumine's si Joi'a, la fiecare două săptămâni cu adănsul Foisiorei. — Prenumeratia se face în Sabiu la poșta bani gât prin scrisori franceze, adresate către expeditura Preștiului prenumerării. Prețul pentru Sabiu este de anu 7 fl. v. a. în preajma jumătății de anu 8 fl. 50. Pentru

Nr. 74.

ANULU XXIV.

Sabiu 1628 Septembrie 1876.

trăiește la Transilvania și pentru provinciile din Monarhia pre unu 8 fl. și pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teritoriile pre unu 12 1/2 fl. ann 6 fl. Inseratele se platesc pentru întărea ora cu 7 cr. și rulnă, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repartie cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitarea de prenumerare la „Telegrafulu Romanu“

cu „Foisiore“
pre unu patrariu de anu (Octombrie-Decembrie) alu anului 1876. — Preștiul abonamentului pre 1/4 de anu e:

Pentru Sabiu 1 fl. 75 cr. v. a.

Pentru Monarchia austro-unguresca 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a și străinătate, 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intări cu trimiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugamu a se scrie curat, a se pune numai postă ultima, dară nu căte două poste ultime, și în locu de epistole de prenumerare recomandămu on. publ. avisurile postale, (**Posta-Utalvány**. — **Post-Anweisung**) că impreunate cu spese mai putine și că mai sigure pentru inaintarea banilor de prenumerare.

Editur'a „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

Congregatiunea a 2-a a comitatului Sabiului.

Noi legă avem si dupa lege trebuie sa mořa.

N. T.

Impresiunea generală ce se face asupra celu mai calmu ascultatoriu, urmarindu cu atenție desbatările congregațiunilor noastre, nu pote să nu ne aduca aminte cuvințele ce le punem în fruntea acestui raport. Impresiunea acăstă nu e nouă. Ea este o reminiscenție din fericitele adunări scaunali, din cari s'a nascutu congregațiunea prezenta a comitatului Sabiului.

Fiindu-ca guvernul inca de maineintă a ingrijită că prin dispusetiunile sele majoritatea sasescă sa fia scosă din minoritatea poporatiunei, negresitu că eră numai lucru firescă că si majoritatea congregațiunei sa fia din minoritatea poporatiunei comitatului. Consecuția de acă nu pote fi altă de cătu, ca precum in adunările scaunali asiă si in congregațiunile comitatului sa domnească principiul: „Noi (sasi) majoritate avem si dupa, său cu majoritatea votămu totu ce ne place.“

Déca principiul acestă este si salutar, déca elu va duce si la scopulu ce-lu are legislatiunea si regimulu, acăstă este cu totul alta intrebare. Majoritatea, se vede, ca nu este nici ocupata nici preocupata de asemenea intrebări. Ea scie ună. Eră odinióra unu tempu, căndu ea votă căte negenata de minorități, pentru ca in puterea privilegielor eră singura domna preste destinele poporatiunei de pre teritoriu care dicea ca este alu seu. Astadi votéza ceva mai genata, dara votéza pentru ca asiă i da mână. De urmări putieni i pasă. Putieni i-a pasatu si căndu a fostu ea singura si negenata.

Urmările au fostu triste. Urmările le pote cete si majoritatea comitatensă in cele două propuneri ale membrului, conte Schweinitz, si le-a auditu si in motivarea propunerei celei din-

tăi. Dara căte aceste au putieni se dica, pentru ca e dulce Idomnia chiar si căndu este acompaniata de o economia rea națiunala, pentru ca pentru domnii situatiunei esista, se vede, credintă, ca totu se va află inca ceva de economisatu, celu putieni unu tempu căre, si acăstă inca este o mângaiere, de si trista mângaiere pentru patriotii adeverati. Intielegem patrioti de acei, cari nu cauta decât numai la egoismulu particulariu, care are totudină in urmă sea numai lipsa si miserii publica.

Ei bine, noi vorbim de lipsa, de miseria publica. Este adeveratu, ca ea ne bantue amaru, este adeveratu ca sub administratiunea esclusiva a majorităției, sute de ani, nu s'a facutu nimică. Este adeveratu, ca din cauza ca in trecutu pre căndu domnii administrau negenati de d'arde minorități cum suntu cele de astazi nu esista in tenuurile noastre nici economia naționala, nici industria, nici comerciu. Tote aceste suntu adeverate, inse căstă a putieni importa. Avem vre-o căteva decoratiuni, cari abiă se mai tienu inclestate in positiunile loru, le arătăm pre aceste lui Charles Bonner, lui Weidenbach, lui Welmer, lui Löher etc. etc. si acestă incăntări de o gloria palată si mai multu de bunulu tractamentu se ducu si trambită in lume despre „purtatorii culturei in orientu“ si incătu privesce unele său altele scaderi, cari nu se potu ascunde, ce e mai usioru decât atât, arunca vină pre „selbateci români“, cari acum le mai facu pedeci si cu voturi separate si cu representatiuni la ministerii. Restulu, va se dica, cătu nu se poate încarcă in spatele românilor, din vină ca nu mergu căte dupa cum aru trebuia sa mărgă, au sa-lu pörte ungurii, ungurii, cari de altămintea de vîră căteva sute de ani începând pâna la 1848 au fostu sotii dloru „purtatori de cultura in orientu“, cu putere netiermurita, in administrarea si economisarea tieriei.

Nu este de prisosu asiă dara o intielegere fratișca si sincera cu conlocutorii români in ceea ce privesce administratiunea si economia din mai multe său din căte punctele de vedere?

Deci bine s'a inceputu si bine se va continua, déca vomu merge in căte congregațiunile cu acea sciintia pozitiva, ca acolo vomu asculta nisice predici frumose despre drepturi perduite, vomu asculta propunerii, cari sa semene, ou cu ou, cu cele din vechime din tempurile cele „bune“ si in fine căte aceste se voru votă „per maiora“, ieră minoritatea (românii) va ramane cu propunerile sele cele mai salutari pentru toti fără de deosebire de naționalitate, pre Josu.

Dara ce va dice tiéră? Tiéră vedem ce dice, ca pre căndu noi aici sub ocrotirea „culturei“, in tipulu aratatu, mergemu cu pasi rapedi spre o stagnație totală economică: suntem martori interesantului aspectu, că intră tiéra vecina, carea n'a avutu norocirea de astfelui de „purtatori de cultura“, că noi, intră tiéra locuita si administrata de „români selbaceci“, scapată nici de 20 ani de invaziuni straine, infloresc in comerț si industria, este traversata dela unu capu pâna la altul de drumuri de feru, are cetăți cu poporatiuni mari, cari cresc din anu in anu vediendu cu ochii, pre lângă căte retele ce le-a hereditu din unu trecutu foarte lungu si prelungă hulirile ce

le incarca pre ea cei ce lauda putienile reminiscinție din trecutu dela noi.

Amu facutu aceste reflexiuni, de si eram cu multu mai multiamitii sa nu simu fostu siliti a le face, pentru ca noi amu acceptat, cu totu dreptulu, că baremu adi sa nu mai simu asupriti de acei ce insisi se vaiera tiepându de asupririri.

Premitiud cele de mai susu venim la flucru.

In nrulu 72 anunciasem ca congregatiunea si va tienă siedintă sea luni in 13/25 Sept. a. c. si cu aceeași ocasiune amu publicat si obiectele puse la ordinea dilei.

Indata după 10 ore in diu'a anunțata s'a deschis siedintă de dl comite supremu Fr. Wächter, amintindu si cu ocaziunea acăstă de placutulu evenimentu, de venirea Majestăției Selei Imperatului si Regelui la Sabiu, incunoscîntandu congregatiunea de pregratiós'a primire a deputatiunei comitatense si terminandu cu unu eljen pentru Majestatea Sea, la care congregatiunea standu a respunsu cu: „sa traiésca“ si „hoch.“

Dupa ce s'a asiediatu notarii la mésa presidiala, Franz. Schreiber face propunere a se purtă protocolulu siedintelor, afara de in limbă statului si in limbă romana si nemțesca, ceea ce s'a primitu unanim de congregatiune.

La celu dintău objectu pusu la ordinea dilei: alegerea celor dieci membri in comitetulu administrativu, presedintele intreba, déca congregatiunea voiesce sa trăca numai decât la alegere, său sa lase objectulu acăstă pâna la urma. Din incidentul acestă se nasce o desbatere impreunata cu perdere de tempu, starindu Gebbel, Klein, Michaelis, Bruckner si Malmer pentru amanare pâna la finea siedintei, precându Racuci, Bologa, Hanni'a si Macelariu cereau a păsi numai decât la alegere. Presidiul vediendu ca se pronuncia atâtea voci pentru sustinerea ordinei dilei, după cum a fostu anunțata, pune la ordinea dilei numai decât alegerea. Dupa o intrerupere de 10 minute se redeschide siedintă si membrii congregatiunei pasiesc pre rendu la urna, cari cu sieduli rosii, cari cu albe. Dupa ce si-au datu toti cei presenti, voturile, dicemu cei presenti, pentrua dintre romani si de astădatu au fostu cam pre multi, cari la apelulu nominalu nu se aratara de locu, urna s'a incuiat u alesu o comisiune scrutinatoare in persoanele: dloru Malmer, Dr. Arz, Schobesberger, Dr. Nemesiu si Dr. Borciu si la provocarea presidiului congregatiunea trece la alu doilea objectu pusu la ordinea dilei la raporturile comitetului de 35. Objectulu acestă are mai multe părți si mai multi referenti. Mai intăiu vine referentulu Gebbel cu propunerile: a) statorarea numerului membrilor de 331; b) delaturarea marginilor si numirilor cari nu se mai potrivesc cu situatiunea cea nouă si c) compunerea insigniilor incătu se va putea prelungă respectarea insigniilor dela jurisdictionile contopite in nouu comitatul din partea executivelui. Tote trei propunerile se primesc fără desbatere unanimă.

Et nunc venimus ad fortissimas res.

Ref. Kästner reportăza asupră propunerei imparătiei comitatului in 7 cercuri si adeca de asiă incătu din fostul scaunul alu Sabiului se for-

măza, fără de cetate, 4 cercuri numite alu Cristianului, Cisnădiei, Vulperului si Rasinarilor. Cele trei dintău arondante cu o poporatiune dela 11—13,000 locuitori, celu din urma, incepandu dela ambe Sebesiele de preste Oltu, pâna la Jin'a in apropierea Mercurei, cu intrerumperea la Cisnădi'a, la Cristianu—Orlatu si la Mercurea cu mai bine de 34,000 locuitori. Tote aceste ince cu reședință in Sabiu. O monstruositate de imparătie, carea lovesc in fatia totă principiile căre potu fi considerate la o imparătie politica. Ref. comit. de 35 motivă imparătiei acăstă dicendu, ca e numai unu provizoriu, ca din cauza acăstă a cugetatu comitetulu se remana prelungă imparătie de mai nainte, pentrua mai departe sa nu se faca mari si multe schimbări in transpunerea actelor, in fine a mai adausu ca si tempulu a fostu pré scurtu incătu comitetulu n'a potutu elaboră unu proiect de imparătie, care sa corespunda tuturor pretensiunilor.

Cumca n'a potutu fi nici unul din motivele aceste, s'a vediutu si din apararea loru, din impregiurarea ca comitetulu togm'a a schimbatu ceea ce a fostu pâna acă, impreunandu cercurile Talmaciului si Salistei, administrate pâna acă deosebitu cu registre deosebite pâna si cu cercu de recrutare deosebitu, intr'unul si dandule si nume nou, alu Resinariilor.

Chiar si in comitetulu de 35 s'a aflatu o minoritate (romana), carea a protestat contra acestei monstruoșătăți si a facutu unu altu proiectu după care fostul scaunul alu Sabiului se imparte in patru cercuri mai bine arondante, asiă incătu monstrul era redus la două cercuri. Inse comitetulu credinciosu principiului seu: „Noi majoritate avem“ a votat cum i a placut.

In adunare mai intăiu Dr. Borciu apăra proiectul minorității si face unele amendamente. Atât a trebui, ca sa provoce o desbatere infocata dara forțe redusa in argumente in partea in carea apară propunerea minorității comitetului pentrua acă se vedea apriatu ca imparătie era facta nu pentru a usiură dara pentru a ingreuna administratiunea.

(Va urmă.)

Totă lumea se intreba si cu dreptu cuvenit deca din pașa de fatia intre pările beligerante se va nasce pacea. Déca frundiarim printr diversele organe de publicitate dâmă de numerose asigurări ca puterile s'a unitu a face propuneri portiei pre cari le voru si sprințini. Serbi'a respune la aceste, ca ea nu va primi nici odata o pace dictata de puteri. Serbi'a mai departe se afla intr'unu stadiu nou si camu incurcatu armat'a a proclamatu pre principale Milan rege. Se dicea ca Milan nu primește si ca a opriu deputatiunea carea avea sa mărgă la Belgradu sa-i aduca votulu si omagile armatei. In fapta deputatiunea nu s'a dusu la Belgradu, dara a urmatu negotiări intre Cernaieff si principale despărțători si sferșitul nu se scie si guru cum a fostu. Diurnale aducu scrisi ca comisiunea permanentă a scupei consimte cu votulu armatei si telegramele mai noue ne vestescu ca reprezentantii Russiei si Germaniei inca nu au nimic'a in contră prochimărei lui Milan rege. Ce este mai multu, telegrame din Budapest'a dela

14/26 Sept. a. c. spunu ca in Belgradu se astăpta pre fia-care di proclamarea lui Milanu oficiala de rege, dura nu numai de rege alu Serbiei ci si alu *Bosniei*. Din Berlinu se telegrafă in legatura cu aceste sciri, ca Russi'a va sanctiună proclamatiunea. Intrebarea e, se potu tōte aceste si se pōte cā impreuna cu aceste din paus'a armelor sa se nasca pace? Fericitu cine pōte crede.

Din Russi'a se vērsa spre Serbi'a unu potopu formalu de voluntari parte preste Romani'a, parte deadreptulu pre vapore, cari pléca dela Odess'a si trecu pre la Galati la Kladov'a, Semendri'a si Belgradu. Mai nainte treceau cu diecile, urmara apoi cu sutele si in fine cu mīile. Afara de aceste Russi'a se pregatesce in ruptulu capului incătu pare ca este inaintea unei campanie a unui resbelu declaratu.

Turci la rendulu loru fortifica cetătile loru de spre Caucas si de pre tierii sudici ai mirei negre. Dreptu adausu la tōte aceste este scirea telegrafica din Constantinopolea ca plate revolutiunare pretindutu respingere conditiuniloru de pace cā pré de jositore; iéra Russi'a intréba pre Pórtă ce au sa insemneze concentratiunile de trupe la hotarele ei. Puterile 'si dau tōta silintă' pentru pace. Lucrurile suntu inse astfeliu incătu probabilitatea unui incendiu mai mare este mai realitate.

Despre situatiunea monarchiei nōstre in fatia cū situatiunea esterna se pronuncia „Ellenor“ astfelius:

Nu numai pentru purcederea Franciei ci si pentru resolvarea monarhiei nōstre intrebarea cardinala jace intr'acea, ca unde va fi Germani'a cându va prorupe resbelulu. Motivulu monarhiei nōstre nu e acel'a alu franceziloru, monarhia nōstra nu clocesce nici unu planu contr'a Germaniei, nu astăpta nici o ocasiune pentru atacu. Din contra. Noi nu numai nu dorim sa ne punem pe acea parte, de unde amu vedé pe Germani'a stāndu inaintea nōstra cā inamica, ci ni-aru paré togm'a bine, cā sa fium imprenuta cu ea si cu Engliter'a contr'a Russiei, de care s'aru alipí in casulu acest'a si Franci'a fōrte bucuruso. Dar' ori cātu de diversu aru fi motivulu, totusi in purcederea monarhiei nōstre e directiva si intrebarea, la care Franci'a se pare ca astăpta aequo animo respunsulu fapticu, adeca: unde va fi Germani'a, cându va isbucni

unu resbelu europen. Si pentru noi nu e de ajunsu sa esperiāmu acēst'a atunci cându se va terminā incheierea păcei. Franciei nu-i trebuesce decătu atătu, ea nu are lipsa de informatiune prealabila, pentru ca nu voiesce sa intre cu nime in aliantia, pāna nu vede cu cine merge impreuna Berlinulu si abiā atunci se va decide sa se alipescă de taber'a contrara seu sa remāna neutrale si mai departe dupa cum va fi alianti'a. Noi inse pentru a putē veni la unu casu de resbelu in aliantia cu Anglia contr'a Russiei trebuie sa scim̄u inainte, ca unde va fi Germani'a la unu asemenea casu. Cāci monarhia austro-ungara potendu fi sigura, ca Germani'a va remaine neutrale, va potē incepe resbelulu chiar si fāra Anglia si dupa convictiunea mea spre calmitatea Russiei. Dara cine ne garantēza, ca Germani'a remaine neutrale si nu vine intr'ajutoriu Russiei. Aci jace caus'a adeverata a lucrului. Dara nesiguritatea in acēsta privintia dă Russiei curagiua comita malitiositatea sele contr'a Turciei fāra a fi pedepsita si acēst'a face positiunea monarhiei nōstre in cestiunea aliantei grava si precaria. Din nesiguritatea acēst'a a provenitul pentru monarhia nōstra necesitatea de a staruī prin alianti'a celoru trei imperati sa se evite unu resbelu, in care nu e siguru unde se voru postā partidele beligerante. Si tōte aceste se pōte ca au motivatua convictiunea barbatiloru conducatori din opositiunea liberala a Angliei, ca Marea-Britania nu pōte vedé cu siguritate in monarhia austro-ungara unu aliatu, de vreme ce acēst'a si asiā nu potea afāl o purcedere onesta in a face conventiuni ascunse in dosulu aliantei celor trei imperati, fia pe socotēla ori si cui.

Asi ni se infatisieza situatiunea. Ea nu e nici placuta nici inspiratore de incredere. Cine mustra diplomatica nōstra pentru acēst'a, acel'a nu scie ce vorbesce, pentru ca nu e capabilu a cuprinde greutătile sustinerei păcei in labirintulu nesiguritatiloru intunecate in relatiunile internatiunali. Si cine acusa pe ministrul afaceriloru straine contele Juliu Andrassy, cāci s'a lasatu a fi „dupatu“ si nu pōta o politica „conscia de sine“, acel'a pronuncia cea mai nedrépta sentinta asupr'a barbatului de statu, care a condusu afacerile straine ale monarhiei nōstre intre impregiurările cele mai gingasie cu celu mai mare tactu si care nici cându n'a intrela-

satu a face totudēun'a totu ce a potutu pentru conservarea intereselor ei.

„Bohemia“ din Prag'a, unu organu ce se distinge prin o deosebita precautiune si prin siguritatea corespondintelor sale publica o corespundintia din Berlinu, care findu fōrte insemnata si caracteristica pentru situatiune o comunicāmu lectoriloru nostri. Reportorulu fōiei din Prag'a scrie in 21 Sept.

Misiunea generalului Manteuffel la Varsiov'a s'a interpretat in modurile cele mai varie si totusi dintre tōte versiunile numai un'a este adeverata, care firesce se pōte cuprinde in pucine cuvinte: Maresialulu camp. Manteuffel promise ordinulu sa dechiare tiarului Alesandru, ca imperatulu Germaniei ce e dreptu doresce inainte de tōte sustinerea păcei, dara totusi Russi'a pōte sa conteze la tōte eventualitătile pe sprinjulu deplinu din partea Germaniei. Acest'a si nu altulu este adeverul despre acea calatoria. Se scie in Berlinu ca Russi'a, cându a proruptu resbelulu serbescu, inca nu se cugetă la o procedere sfortiata, dar' in mesur'a in care se potentia intaritarea spiritelor slave prin raporturile asupr'a crudimeloru turcesci in Bulgari'a, ea a calculat cu o asemenea eventualitate, si astadi abiā succede tiarului cu tōta iubirea sea de pace a resiste la insistint'a de a se declară resbelulu. Se sciā ca in cercurile guvernamentale rusesci esistă ferma intenție, de a responde la respingerea armistițiului din partea Pórtelui cu sistarea relatiuniloru diplomatici, ca agentulu rusesc in Bucuresci a pretinsu dreptulu de trecere pentru trupele rusesci, cari erā destinate a intrā cā corpu de ocupatiune in Bosni'a. Cabinetul din Berlinu a observatua fatia de tōte aceste tempu fōrte indelungat o atitudine passiva. Elu asteptă ca Austri'a va face cu Russi'a tovarasie si aru fi privitul cu liniste la o astfelie de afacere. Dar' de cându se scie in Berlinu, ca Austri'a declina dela sine ori-ce idea de anecsiune, lumea oficiale vorbesce fōrte reu de Austri'a. O personalitate de rangu superioru sa se fi esprimatu: Austriacii au intrat in mostenirea vesteditului némtiu si atari sarcasme resuna de pe buzele multora. Confederatiunea Austriei a scădutu fōrte tare din valoarea sea, cum se dice, pentru statul si-a datu insusi unu testimoniu despre

lips'a de incredere in sine, neineumentandu-se a se intrepune acolo unde dicindu asiā i crescea unu fruptu in gura. Cercurile poporali liberali regretu adesiunea intima a imperiului germanu la Russi'a, dela care nu se astăpta o amicitia durabila, dura atari voci resuna in Berlinu cā glasulu profetului in pustia. In fapta — fia documentulu publicat de domnul Girardin si apocru — situatiunea totusi e astfelie incătu se potrivesce cuventulu: Si non e vero e ben trovatuo. Principele Bismark se semte in cestiunea orientale atătu de solidar cu Russi'a, incătu representantii sei, cari au sa comunice in Berlinu cu diplomati'a, se retinu sistematicesce de ori-ce enunciatiune propria, pre cātu tempu nu sciu, cum cugeta principale Gorciakoff asupr'a casului. Isbucni va Russi'a, radimat pe acēsta columnă, acēst'a e o intrebare, care trebuie sa se decida in cele 8 dile mai de aprópe; déca va bagă sabi'a pe jumetate scosă ierasi in téca, atunci la acēst'a misiunea lui Manteuffel nu va fi partasia.

Unu corespondinte din Vidinu, scrie la „Pest. Ll.“ in 21 Septembre: Voiu mai intăiu sa amintescu o faima, care, ori cātu de absurdă s'aru parea la prim'a vedere, totusi face multu sgomotu printre poporatiunea vilătelui Dunărei si care se reivesce in Romani'a. Dupa faim'a acēst'a guvernul român necesitatul prin trecerile din ce in ce mai mari de oficeri si soldati rusesci precum si prin colosalele transpōrte de diverse munitiuni de resbelu preste teritoriul Romaniei, a comunicatul acestu faptu Sublimei Porti in Constantinopole si s'a rogatu in acelasi tempu, cā guvernul suzeranu sa tramita in Romani'a unu corpu de armata turcescu, care sa impedece cu efectu aceste treceri.

Aflāmu cu totulu de prisosu a face unu comentariu la aceste si inregistrāmu simplu acēst'a faima deosebita, pentru ca e fōrte respändita. Voimu sa mai amintim inca o faima, care insa, cum suntemu asigurati din o parte acreditatea, aru avé o bāsa fōrte reale. De alungulu Dunărei intregi pāna la Sulin'a se povestesce intre români si turci, ca guvernul turcescu a cerutu dela Austri'a sa provoce societatea de vaporu austriaca a sistă comunicatiunea cu persoane intre Odess'a si Galatiu, pentru a preveni astfelius cu efectu prevalearea trupelor rusesci.

„Dupa § 47 alin. 3 din statute intrebă, déca suntu doi membri care sustien propunerea de a se

— Dar', dar', i se respunse din tōte părtele si presiedintele sunandu clopotielulu declară siedint'a suspendata pentru diece minute.

In acestu intervalu Raresiu prezentă pe Covrigu si pe de alta parte Melini pe Vereanu care venise numai cā óspe pentru a asistă si elu la o siedintă literaria, membrilor vechi ai societăției. Toti disera lui Covrigu cuvinte pline de amabilitate, asiā incătu acest'a se linisci si se asiedă si elu pe unu scaun. La redeschiderea siedintei, presidentul anunța ca este la ordinea dilei, propunere facuta de siése membri de a se modifică § 82 din statute in care se dicea: unu opu literariu séu scientificu se va primi de societate prin majoritatea membrilor; in modulu urmatoru: unu opu literariu séu scientificu se va primi de societate prin majoritatea membrilor presenti. Aici presidentul intrebă déca se pōte intrā in desbaterea acestei propunerii cu tōte ca lipseau trei din cei siese sub-semnatii, (cāci o schimbare de statute dupa § 100 si penultimu, nu se potē propune decătu inscrisul.) Cum nu luă nimene cuventulu, se sculă Melini si dice ca este de prisosu a se mai modifică statutele, de vreme ce de unu anu de cându esista

● societate literara.

(I. Negruzi.)

(Urmăre)

Dupa cetirea si aprobarea procesului verbalu alu siedintiei din 16 Novembre, nefindu nimic'a la ordinea dilei, dlu secretariu Raresiu luându cuventulu propune, sa se primésca in societatea Ulpi'a-Traiana dnulu Teodoru Covrigu proprietariu, care s'aru fi distinsu in literatura prin mai multe poesii ce aru fi scrisu. Neluându nime cuventulu, dlu presiedinte pune propunerea dlu secretariu la votu prin scrutinii secretu dupa § 4 Anecs'a lit. A) din statute. Resultatulu scrutiniu este de 6 bile albe, un'a negră.

Prin urmare dlu Teodoru Covrigu este primitu. Introducerea noulei membre se otaresce pentru siedint'a viitor. Siedint'a se radica la 9^{3/4} ore.

— Iā cine-va cuventulu asupr'a procesului verbalu? intrebă presiedintele. Apoi urmă dupa o secunda: Neluându nime cuventulu sumariulu din 7/19 Decembre se aproba. La ordinea dilei fiindu primirea dlu Covrigu, amu onore de a intrebă pe dlu secretariu secundariu déca neofitulu este presentu?

— Ceru cuventulu, dle presiedinte, dice Raresiu.

— Aveti cuventulu.

— Junele Covrigu, incepù Raresiu,

pe care amu onore a-lu presentă este in tōte punctele demnu de a face parte din societatea nōstra. Din o familia vechia si plina de merite pentru patria, merite dobândite pe câmpulu luptei in secolele de gloria ale românilor, elu a primitu o educatiune in tōte punctele alăsa si o instructiune, pe cātu clasica si literaria, pe atătu practica si conforma necesitătiloru imperiosu cerute de starea actuala a natiunei. Caracterulu seu e nobil si devotat binelui comunu. Dotatu de probedintia cu o exemplara modestia, elu pāna acum a desprezuitu a dă publicitatii ore-care produceri poetice geniale, tiesute de sentimentul celu mai suavu si mai puru alu animei: Amorul. Cā unu adeverutu iubitoriu alu sapientiei, elu s'a retrasu in fundulu seu ruralu, pentru cā, precum dice vestitulu poetu filosofu alu strabuniloru nostri sa pōta procul negotiis arā bubus suis parintesc'a tiérina, si mai cu séma sa pōta meditá in isolare la misteriele naturei si la prosperarea patriei. Acestu june raru: eata-lu! — Aici apucandu de mâna pe Covrigu 'lu radică lângă densulu pe estrada. Inim'a lui Todorita se strinse grozavu in acestu momentu, mai cu séma cându dlu Calcanfaunu batendu din palme, dedu semnalulu unui vuetu generalu de betie ce se auzi in sala, vuetu ce in-

semnă ca se aproba cuvintele lui Raresiu. Numai Vereanu care stā intr'o parte deschidea ochii mari si nu priicepea nimic'a la acestu entusiasmu introdusus intr'unu modu atătu de straniu.

— Credu a fi interpretulu sentimentului generalu alu onorabilitelor membrui, prochiamandu in virtutea § 6, Anecs'a lit. B. din statute, pe dlu Teodoru Covrigu membru onorariu-fundatoru alu Ulpiei-Traiane, dise presiedintele cātră societate.

— Dar', dar', bravo! i se respunse.

— Ve felicitez, Domnulu meu si ve rogu sa luati locu pe un'a din aceste sedii care demultu erā datorita unui barbatu de merite cā d-vōstra.

— Respunde, siopti aici Raresiu la urechi'a lui Covrigu.

— Domniloru... Domniloru... incepù Covrigu cu glasu tremuratoriu cautandu hartia in tōte busurarie, si din ce in ce mai inspaimentat fiindu ca n'o găsea, Domniloru... suntu... amu perduto hăr... de acum inainte...

— Nobila emotiune! esclamă Raresiu.

— Laudabila inaltiare animei dise Calcanfaunu.

— Suspendati siedint'a, domnule presiedinte strigă unulu din membri, voindu sa vina in ajutoriulu bietului Covrigu care erā galbenu cā c'er'a.

E fapta, ca directiunea societăției de vaporu amintita a iucunoscintiatu agentiele ei la Dunarea de Josu, ca s'a luat in vedere sistarea comunicatiunei de persoane pe drumulu russo-austriac Odessa-Galatiu.

Cum-ca o atare mesura, de natura a pagubii in modu insemnatul interesele societăției s'a putut săru puté mandá acestui institutu de comunicatiune numai la reclamatiunea guvernului turcescu din partea guvernului austro-ungaru, e lucru invederatu.

Austria nu vatema nici catusi de putieni datorintiele sale de neutralitate prin acést'a comunicatiune de persoane, pentruca, déca amintită societate s'a indemnatu a sistă comunicatiunea cu persoane, in același momentu Russi'a va dă navele ei proprie pentru a duce pe calatori la Galatiu si prin acést'a scopulu dispositiunei totusi săru puté face ilusorici, precându societatea de vaporu austriaca aru suferi unu desvantagiu insemnat, si cum amu aretatu fără nici unu folosu.

Mesur'a acést'a, déca s'a ventilat, despre ce nu ne indoimur dupa cele dise, la locurile decisive cu intențiunea, de a o si esecută seriosu, aru trebuí sa desetepe la totu casulu o impressiune necondiunat deosebita si ne aru reaminti pe acelu unguru din anecdota cunoscuta, care astupandu cu palari'a sea isvórele Dunarei si silindule sa curga pre alta parte puse acompaniatorului seu naiv'a intrebare, ce aru dice pestanii „cându deodata Dunarea n'ar mai veni?“

O astfelu de mesura, cum amu disu, nu aru provocă decât o nemarinita ilaritate.

Cumca Turci'a considera situatiunea de forte seriōsa, e dupa comunicate din sorginte acreditatu unu faptu necontestaveru.

Nu numai se intarescu locurile fortificate din provincie asiatico cu o iutiela febrila provediendu-se cu tunuri noue si bune, ci se pune in deosebi granită turco-caucasica in stare de aperare.

Se tramtut din Constantinopole oficieri de geniu, soldati, medici, lucratori in Asia mica. Asemenea mesuri de dimensiuni colosalia ia si Russi'a pe fruntarile sale asiatice. Cine pote sci căndu se va descarcă acést'a furtuna.

Revinderearea pentru agentulu Romaniei a admiserei sele in corpulu diplomaticu.

Guvernul otomanu a contestat agentului Romaniei calitatea de agentu diplomaticu, pretindendu ca representantul nostru nu este unu agentu, ci unu kapu-kehă'a care n'are nici unu caracteru diplomaticu, ca reprezinta principalele unite iera nu România.

Acestu incidentu probéza odata mai multu tendintiele de ostilitate sistematica a guvernului turcu in privint'a nostra.

Vomu aminti acestui guvern, ca celu din urma tractatu privitoriu la România da representantului nostru titlulu de agentu, ca kapu-kehă'a insemnă pe frantiuzesc insarcinatu cu afaceri, ca agentulu român are in fati'a Turciei unu caracteru esențialmente diplomaticu, ca se bucura de privilegiile dreptului gîntiloru, in virtutea tractatului din Cainargi si ca avemu datori'a a chiamă tiér'a nostra pre numele ei, astfelui precum a fostu consacrata prin constitutiunea sea din 1866.

In urmarea acestei constiutiuni, agentulu diplomaticu alu Romaniei la Constantinopole nu compătează in corpulu diplomaticu. Relatiunile personali ale agentului cu diversii reprezentanti, simpatie, respectul ce i' potu marturi, suntu numai unu slabu 'corectivu, unu paliativu neindestulatoriu la umilitirile, cari de pre agentu cadu asupr'a Romaniei. Personajilu mai multu decâtua persón'a este acel'a care merita consideratiune. Deci sublim'a Pórtă, prin diverse procedări, cari tóte concura la acela'si scopu, nu lasa pre agentulu Romaniei sa intre pre terenulu diplomaticu, pre a cărui margine ea pare ca numai i' tolerăza presenti'a. Mai multe fapte de diferite natura probéza cătu este refusatu ori-ce caracteru oficialu agentului Romaniei si cătu de echivoca si umilitore i' este positiunea.

Pre fia-care anu, lun'a Iuniu, cu ocaziunea aniversării avenimentului la tronu alu M. S. I. Sultanulu, corpulu diplomaticu este admis a presentă felicitatiunile sele Majestăției Sele imperiale agentului Romaniei primesc si densulu invitatiuni. La óra areata, personalulu differitelor misiuni, care s'a intrunit in unulu din salónele de asteptare alu palatului imperialu, se duce in corpore la Inalteia Sea, care respunde prin intrepunerea marelui

viziru său a ministrului afacerilor straine, la complimentele obiceiuite ce-i adresă pre rendu representantii strani, in numele suveranilor loru său alu tierilor loru. In cursulu a-cestei ceremonie cu totulu solemn, agentulu Romaniei a fostu lasatu la o parte si pacientu in salonulu de asteptare. Corpulu diplomaticu pléca. Agentulu 'lu vede defilandu si esindu; rendulu seu totu n'a venit. Intre receptiunea corpului diplomaticu si asiā pentrucă distanti'a sa fia stabilita indestulu de pre fatia, se asiédia defilarea inaltiloru functionari otomani (ministri, consiliari de statu, mari demnitari ai religiunii mahometane, etc. etc.) In fine agentulu este admis si dupa densulu vine Sanctitatea Seapatriarchul ecumenicu.

Invederatu ca in acésta afectare de a asignă agentului Romaniei unu rangu cu deseversire subalternu si a-lu cofundă in multimea de functionari otomani, este o intentiune indestulu de marcata de a stabili formalu inimitatea si vasalitatea Romaniei.

Acést'a este umilirea cea mai simtibila, dar' celu putieni se produce numai odata pe anu. Unu altu faptu, care are acela'si caracteru umilitoriu, se repetă la fia-ce visita a agentului Romaniei la ministeriulu afacerilor straine alu sublimi Porti.

Este in usu ca la ministrii otomani sieffi de missiuni sa tréca inaintea tuturor visitatorilor celorulalti. Unu consiliariu de legatiune său de ambasada si afortiori unu dragomanu cedéza loculu ori-cărui siefu de missiune, ambasadoru, ori ministru si unu ministru se retrage inaintea unui ambasadoru. Agentulu Romaniei n'a pretinsu niciodata că unu consiliariu de legatiune si nici chiaru unu dragomanu sa iésa din cabinetulu ministeriului spre a lasá sa intre. Dar' celu putieni aru fi in dreptu, cându ii intâlnesc in salonulu de asteptare, chiaru déca sosesc dupa densii, sa aiba pre-cadere. Deci elu, a vediutu refusându-se totudén'a dreptulu acest'a si nici-o data nu pote intră de cătu la rendulu sosirea sele. Reclamatiunile ce a potutu presentă in diverse renduri, sub form'a cea mai curtenitóre, n'au fostu admise nici-o data.

De atunci incóce agentulu s'a hotarit a se duce de preferintia la domiciliului chiaru alu differitelor ministri. Dara si acést'a este o cale piezisie, care totu nu salvădéra pre deplinu demitatea sea, si care i' impune une-ori o strimtorare din cele mai genante.

Nici agentulu nici personalulu agotiei nu se bucura la imperiul otomanu de scuturile diplomatice, cari cu tóte acestea aru trebuí sa le fia recunoscute in virtutea chiaru a tractelor. Procedurile vâmiloru otomane, eternele loru vecsatiuni, suntu bine cunoscute. Nu este scutita de densele agenti'a Romaniei; ba déca s'arū puté, aru fi o tendintia de a le mai esageră. Astfelui acum doi ani s'a intemplatu ca unu pachetu de brosiure, espediatu dela ministeriulu din Bucuresci cătra agentia, si purtându sigilele oficiale ale ministeriului afacerilor straine din România, a tostu apucatu si secuistratul de cătra censur'a otomana, fără că sa se asculte reclamatiunile presentate de cătra agenti'a sublimi Porti.

Amanuntele de feliulu acest'a suntu numerouse. O enumerare detaliata aru fi de prisosu. Chiaru pretinsele favoruri, acordate in forte rare intervaluri agentiei in materie de scutite de vama, constituie inca o denegare a unui dreptu pre care 'lu are dobândit in principiu, si care aru trebuí sa i se recunoscă in practica, in virtutea usuriloru celor mai elementare si a traditiunilor celor mai bine stabilite ale dreptului gîntiloru.

(Va urmă.)

persone nesimtitore si blasate care nu incuragiéza pe ómenii de geniu, ca asemenea persone aru trebuí dispriu si escluse din societatea romana. „Inse nu! urmă elu cu tonu profeticu si solemn, nu voru impededá reu voitorii progresulu iubitei noastre natiuni. Români voru merge inainte, voru stralucí inaintea tuturor. Români nu potu perí, ei au fostu si voru fi!“ Sfersindu Raresiu, Melini merse spre densulu si-lu intrebă cu glasu hotarită déca prin cuvintele „reu-voitorii natiunei“ a facutu aliusinea la densulu si ca acést'a aru fi o insulta, ce nu pote lasá sa tréca. Toti afara de Vereanu si de Covrigu, se sculara dela locurile loru si incepura a se certă si a-si aruncă vorbe ocaritoré si abiá cu mare ostenéla, presidentulu, care totu sună clopotie-lulu, isbuti sa restabilésca ordinea, anuniciandu adunăreia ca d. Raresiu si-aru fi retrasori-ce cuventu prin care d. Melini aru fi potutu sa se crede atinsu, ca prin urmare incidentulu este curmatu. Totu-o data anuntia ca in viitoru scene asiá regretabile nu aru trebuí sa se mai repeteze de vreme ce dupa art. 29 a statutelor se pote cere cuventulu in cestiune personala. Apoi rugă pe societate sa continue discutiunea.

(Va urmă.)

Convocare.

Subcomitetulu despartimentului VIII alu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului român conformu conclusului adunăreii generale tienute in anulu trecutu la Mihaltiu convóca prim acést'a adunarea generale a acestui despartimentu pe 8-lea Octobre nou 1875 in comun'a Vintiulu de Josu, la care cu tota onoarea invita pre toti iubitorii de progresu a luă parte.

Dela subcomitetulu despartimentului VIII.

Alba-Iuli'a in 20 Sept. 1876.
Alesandru Tordasianu,

Varietati.

* * Ministrul Ioanu Bratișanu este decorat de Maj. Sea Imp. si Regele Franciscu Iosifu I cu ordinul celu mare al coronei de feru.

* * (Despre contele Mico) se publică in „Kelet“ o biografie, din care estragemu schită urmatore:

Contele Em. Mico de Hidvég, a-deverat consiliariu intimu, mare paharnicu r. decorat cu crucea cea mare a ordinului leopoldinu, posesoru alu ordinului turcescu Medsidin de I clasa, fostu tesaurariu transilvanu si ministru reg. pentru lucrările publice si comunicatiuni, membru ordinariu alu academiei de scientie, presedintulu muzeului natiunalu transilvanu, alu societătiei ung. istorice, curatoru supremu alu bisericiei ev. ref. in Transilvania, membru onorariu alu asociatiunei transilvane pentru cultur'a poporului român etc. etc. s'a nascutu in 4 Sept. 1805 in Zabala in Treiscaune. Perdiendu de tempuriu prenum'a sea. Em. Mico fu educatu in cas'a mosiului seu conte Sig. Mikes impreuna cu fratini sei. Mutandu-se mosii sei mai tardiu in castelulu renuntu din Muresiu-Ujvár, densulu cercetă colegiulu din apropiere in Aiudu in a. 1813—1824. In anulu 1824 se duse in Muresiu-Osiorlieiu si depuse ací esamenulu din dreptulu romanu si civilu, precum si din drepturile patriei cu unu succesu eminentu. In 1826 intră că notariu onorariu la guvernul reg. si dupa ce fu aplicatu de ocamdata in specialitatea manipulatiunei deveni in 1831 conceputu onorariu, in 1834 secretariu onorariu, 1835 secretariu onorariu aulicu, in 1837 fu alesu de diet'a Transilvaniei si aprobatu de guvernul in postulu de consiliariu gubernialu r., 1838 deveni curatoru supr. alu scólei capitale din Aiudu si 1840 unulu dintre curatorii supremi ai bisericiei ev. ref. din Transilvania. In anulu 1861 se facu siefulu guvernului. Dupa inactivarea dualismului contele Mico inaintă la postulu de ministru pentru lucrările publice si comunicatiune, unde functiună dela anulu 1867 pâna 1870.

Indata ce se respondă vestea trista despre mórtea lui, Clusiu imbracă vestiment de doliu, pre localitătile publice si private fluturau flamure de doliu, cari esprimau dorerea asupr'a pierderii celei mari. Pre cale telegrafica se comunică tristul nunciu contelui Andrássy si Creneville, bar. Wenckheim si bar. Nopcia spre a se aduce la cunoscintă Majestătilor Sele, ministrului pres. Col. Tis'a, presedintilor ambelor cameri Georg Mailath si C. Ghyczy, ministrului de agricultura si comunicatiue si altoru notabilităti. Cetatea Clusiu, museul transilvanu si reunionea de agricultura au recercatul pre famili'a contelui Mico că sa li se permita a consideră pre „mortulu natiunei“ de mortulu seu si a face pregătire funerari. Invoinduse famili'a Mico, reprezentanții a cetăției decise a face înmormentarea cătu se pote mai strălucita. Prim'a Coróna de lauru avea sa o pună pe cosciugă cetatea Clusiu.

Înălțu pentru ból'a acést'a a traversat mai multe faze. Pre la incepătul lui Iuliu se bolnavi contele

Mico afandu-se pe mosia sea la Muresiu-Ujvár de zacu in ficatu (cancer hepatis). Devenindu ból'a mai acuta contele se duse la Clusiu, unde fu tractat de profesorii universităției Dr. B. Machik si dela 1 Augustu de Dr. Ig. Buchler. Starea sea suferinda deveni totu mai critica, cându deodata se ivira simptomele racului de stomachu,

In reposatulu natiunea maghiara a perduto unu patriotu distinsu si bravu.

* * * Unu toastu in decursulu unei siedintie a unei congregatiuni marcale este de siguru ce-va ce nu se intempla in tóte dilele. Deci, fiindu ca tocma noi cei din fericitulu fostu *Sachsenland*, furamu fericiti a-lu audi in mijlocul unei siedintie publice si inca dela unu „purtatoriu de cultura“, sa nu-lu ascundemu. Soror'a sasésca per excellentiam de aici este si va fi cu multu mai modesta cându nu e vorba de vre-unu român, ast'a o scie lumea si tiér'a, decâtua sa asteptâmu sa pasiesca ea mai intâiu in publicu cu descoreirea unei intemplări, carea are sa contribue multu la binele orientului. Deci la obiectu: Erá luni séra in 13/25 Septembrie 1876, cându se incinse unu teribil bombardamentu intre propunerea lui Fr. Schreiber si Dr. Borci'a de o parte si a majoritatiei comitetului de 35 de alta, in privint'a raportului motivatoriu la intelépt'a impartire a comitatului. Cându foculu parlamentariu aruncă schintei si de o parte si de alta in tóta abundantia eata si óla cu apa. Bruder Z. notariu in V. se scóla si cam da dreptu si unei si altei părți, de siguru i se va fi parutu ca ací e cá la o nunta tie-reñesca invrajbita, si vrea sa termine cu unu „hoch!“.... Pentru cine n'amai pututu aflá, caci si toastoriu si toastu fura ingropati in rise-tele homerice ale adunărei intregi. Lupt'a s'a continuat si s'a terminat dupa melodi'a: „Noi majoritate a-venu etc.“

Burs'a de Vien'a.

Din 15/27 Septembre 1876.

Metalicele 5%	66 90
Imprumutul national 5% (argintiu)	69 65
Imprumutul de statu din 1860 ...	111 90
Actumi de banca	859 —
Actumi de creditu	154 30
London	120 90
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	74 20
" " " Temisiorene	73 25
" " " Ardeleanesci	74 40
" " " Croato-slavone	86 —
Argintiu	101 70
Galbinu	5 77
Napoleonu d'auru (poli)	9 65 1/2
Valut'a noua imperiale germana...	59 35

Publicatione.

Inaltulu ministeriu reg. ung. de comerciu si agricultura, prin emisulu seu din 10 Martiu 1876 Nr. 4857, a incuiintat comunei Sesiori comitatulu Sabiului, tienerea a döue terguri anuali, si anume in 30/18 Martie si 26/14 Octombrie in fia-care anu, cu acea adaugere ca in cele trei dile inainte de diu'a statorita se va tiené tergu de vite, ceea ce prin acésta se aduce la cunoscentia on. publicu ca primulu tergu se va tiené de presentu in 26/14 Octob. a. c.

Sesiori in 1 Sept. 1876.

3—3 Primari'a comunei.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu in clas'a II la scóla capitala gr. or. din Zernesci, ppresbiteratulu Branului, cu care este impreunat unu salariu anualu de 175 fl. v. a. din fondulu scolaru, prelunga cuartiru liberu si 3º lemn se escrie prin acésta concursu cu terminu pana la 24 Octobre a. c.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetatorescu au de a-si indreptá suplicile loru, in sensulu stat. org. co-

mitetului parochialu din Zernesti, adresate ince reverendissimului domn ppresbiteru Iosif Baracu in Brasovu si instruite cu urmatorele documente si anume:

1. Atestatu despre absolvarea gimnasiului inferioru.
2. Atestatu de cvalificatiune invetatoriesca.
3. Atestatu de moralitate si
4. Ca pre lângă limb'a romana suntu versati si in limb'a germana si magiara.

Zernesti, 6 Sept. 1876.

Ioanu Comsi'a m/p.
1—3 parochu si presed.

Concursu.

In protopresbiteratulu gr. or. alu Sibiului II suntu de a se ocupá urmatorele posturi de invetiatori:

1. In comun'a Bungardu döue posturi de invetiatori cu leafa de côte 110 fl; directorulu va mai primi inca 40 fl.

2. In comun'a Talmacelu postulu de invetiatoriu primariu cu leafa de 130 fl.

Doritorii de a ocupá aceste posturi au sa dovedescă ca au absolvitu 3—4 clase gimnasiale si cursulu pedagogicu

Cei cu studii mai inalte voru avó preferintie.

Documentele suntu de a se tramente la subsemnatulu inspectoratu districtulu de scóle pana in 24 Sept. a. c. st. v.

Sibiu 14 Sept. 1876.

In contielegere cu comitele parochiale resp.

Inspectoratulu districtualu de scóle din ppteratulu gr. or. alu Sibiului II.

I. Popescu,

(1—3) prot.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetatoresci, la scóla confessională gr. orient. din Nuciór'a, se deschide concursu, cu terminu pana in 1 Octombvre st. v. a. c.

Salariulu anualu este 200 fl.

Doritorii de a competá la acestu postu, binevoiesca a-si asterne concursele loru instruite, pana la terminu amintitul la subscrisulu.

Hatiegu in 10 Septembrie 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Ratiu,

1—3 protopopu.

Ad Nr. 46/1876.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invetatoresci, primariu si secundariu la scóla conf. rom. gr. or. din Ferihazu protopreb. tractului Sighisior'a pana incl. 1 Octobre i. st. v. — odata pentru totudéun'a.

Emolumentele suntu:

Pentru invetatoriul primariu (class'a II) salariu anuale de 150 fl. v. a. cuartiru liberu in edificiulu scólei, si lemn de ajunsu.

Pentru invetatoriul secundariu (clas'a I) salariu anuale de 80 fl. v. a. pentru unu concurinte strainu cuartiru si lemn de ajunsu.

Petitele cu documentele de cvalificatiune instruite in sensulu legilor sustatore suntu a se adresá pana la teruinul indicat scaunului protopresbiterale susumptionatu.

In contielegere cu comitetulu parochiale concerninte.

Sighisior'a 7 Sept. 1876 v.

Zacharie Boiu,

(1—3) protop.

Concursu.

Devenindu in vacantia statiunea de invetiatoriu la scóla nostra confes. din Sâmbet'a super. res. se escrie prin acésta concursu pana in 26 Septembrie a. c. in care di va fi si alegerea.

Emolumentele proveninde din acé-

sta statiune suntu 100 fl. v. a. ce se voru primi in trei rate la côte 2 luni, si cortelu liberu in edificiulu scólei, care are si gradina in marime pana in 30 □º.

Cei ce aru dorí se ocupe acestu postu invetatorescu, au se-si trimita cererea instruita cu documentele recepute in sensulu Statutului Organicu la scaunulu protop. in Avrigu pana la terminu suspreipetu.

Avrigu 31 Augustu 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Vasiliu Macsimu,

(3—3) adm. prot.

Concursu.

In protopresbiteratulu gr. oriental alu Sibiului II suntu de a se ocupá urmatorele posturi de invetiatori:

a.) In comun'a Porcesci postulu de invetiatoriu primariu cu salariu de fl. 200, si postulu de invetiatoriu secundariu cu salariu de fl. 120, avendu amendoi invetiatorii locuinta gratuita si lemnele necesarie pentru incalditul.

b.) In comun'a Siur'a-mare postulu de invetiatoriu cu salariu de fl. 110.

Doritori de a ocupá aceste posturi invetatoresci au sa-si tramita documentele loru la subsemnatulu inspectoratu districtualu de scóle pana in 20 Sept. a. c. st. v.

Sibiu 2 Septembrie 1876.

Inspectoratulu distr. de scóle din ppteratulu Sibiului II.

In cotielegere cu comitele parochiale resp.

I. Popescu m. p.

(3—3) prot. si insp. de scóle.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scóla poporala gr. or. din comun'a Runceioru cu filia Vic'a, se escrie prin acésta concursu, cu terminu pana la 27 Septembrie st. v. a. c.

Emolumintele suntu:

1. 60 fl. salariu anualu.

2. 60 ferdele in naturalie diumatate grâu, si diumetate cucuruzu.

3. 4 orgie lemn de focu.

4. Locuinta libera.

Doritorii de a ocupá acésta statuine, se aviséza a-si asterne suplicile loru instruite in sensulu stat. org. la subscrisulu, pana la terminu indicatul.

Gurasad'a 2 Septembrie 1876.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Alesiu Olariu,

(3—3) adm. prot.

Ad. Nr. scol. 44/1876.

Concursu.

Pentru ocuparea postului primariu si secundariu invetatorescu la scóla rom. conf. gr. or. din comun'a Danesi protopresbiteratulu tractului Sighisior'a se escrie prin acésta concursu pana incl. 30 Septembre c. st. v.

Cu postulu invetatorescu class'a II respective primariu, suntu impreunate urmatorele emolumente:

1. Salariulu anuale de 200 fl. v. a. in rate lunare decursive din cass'a aloiala comunala;

2. Cuartiru liberu in edificiulu scólei.

3. Lemnele necesarie, — si a

4. Folosirea gradinei scolare de 800 st. □.

Emolumentele invetatoriului secundariu respectare class'a I.

1. Salariu anuale de 50 fl. v. a. din cas'a alo. comunala, lunarminte decursivu;

2. Unu locu de 2 cara de cucuruzu, si

3. O piciocaria.

Recerintele pentru competitori suntu:

a) cvalificatiunea in sensulu legilor sustatore.

b) testimoniu de moralitate;

c) invetiatoriulu primariu sa scie limbele patriei;

d) cari voru fi cantăreti buni voru fi preferiti.

Petitele suntu de a se adresá presidiului scaunului protop. tract. Sighisior'a subscrisu, cu aceea observeare că pana la alegere, competentii sa se prezenteze in vr'o domineca seu serbatore poporului in biserică.

Sighisior'a 29 Aug. 1876 v.

Scaunulu protopresbit. gr. or. tractului Sighisior'a.

In contielegere cu ccmitetulu parochiale concerninte.

Zacharie Boiu,

(3—3) protop.

Nr. 310 — 1876.

Concursu.

Pre bas'a bugetului preliminatu pre anulu 1876/7 din partea adunărei generale a Asociatiunei transilvane, tie-nute la Sibiu in 10—12 Augustu a. c. sub Nr. prot. XXVII se publica prin acésta concursu:

La 2 premia de côte 20 fl. v. a. pentru invetiatorii români, cari se disting in pomologia si in instructiunea practica a pomaritului.

Terminulu concursului se defige pre 31 Octobre c. n. a. c.

Concurrentii la amintitele premia, au se-si dovedesca progresulu si distinctiunea in specialitatea pomologica, prin atestate demne de tóta credint'a atâtua dela directiunile scolare, cátu si dela oficiale comunale respective.

Din siedint'a ordinaria a comitetului Asociatiunei transilvane, tie-nuta in Sibiu la 19 Septembre 1876.

(2—3)

Nr. 310 — 1876.